

Strasbourg, 5.2.2013
COM(2013) 44 final

2013/0024 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

raha ülekandmisel edastatava teabe kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesoleva ettepaneku eesmärk on läbi vaadata määrus (EÜ) nr 1781/2006 raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta¹ (edaspidi „rahaülekandeid käsitlev määrus”), et parandada maksete jälgitavust ja tagada ELi raamistiku täielik kooskõla rahvusvaheliste standarditega.

Üldine taust

Rahaülekandeid käsitlevas määruses on sätestatud eeskirjad, mille kohaselt saadavad makseteenuste pakkujad kogu makseahela raames teavet maksja kohta, et hoida ära, uurida ja tuvastada rahapesu ja terrorismi rahastamist.

Kõnealune määrus põhines suurel määral rahapesuvastase töökonna (FATF)² VII erisoovitusel (elektrooniliste ülekannete kohta) ning selle eesmärk on tagada kõnealuste rahvusvaheliste standardite ühtne ülevõtmine kogu liidus ja eelkõige hoida ära diskrimineerimist liikmesriikides tehtavate riigisiseste maksete ja liikmesriikide vahel tehtavate piiriüleste maksete vahel.

Võttes arvesse rahapesu ja terrorismi rahastamise ohtude muutlikkust, mida soodustab tehnoloogia ja kurjategijate käsutuses olevate vahendite pidev areng, on FATF läbi viinud rahvusvaheliste standardite põhjaliku hindamise, mille tulemusel võeti 2012. aasta veebruaris vastu uued soovitusel.

Samal ajal on Euroopa Komisjon läbi viinud ELi raamistiku läbivaatamise. Kõnealune läbivaatamine hõlmas komisjoni avaldatud välisuuringut rahaülekandeid käsitleva määruse rakendamise kohta, laialdasi kontakte ja konsultatsioone erasektori sidusrühmadega ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega, samuti ELi liikmesriikide reguleerivate asutuste ja järelevalveasutuste esindajatega.

Selle töö tulemusel jõuti seisukohale, et ELi raamistikku, sealhulgas rahaülekandeid käsitlevat määrust, tuleb täiendada ja kohendada muutustele, keskendudes eelkõige a) rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase korra tulemuslikkusele, b) eeskirjade suuremale selgusele ja ühtsusele liikmesriikides ning c) laiemale reguleerimisalale, et võtta arvesse uusi ohtusid ja nõrku kohti.

Kõnealuses valdkonnas kehtivad õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiviga 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta³ (edaspidi „kolmas rahapesuvastane direktiiv”) on ette nähtud raamistik, et kaitsta rahapesu ja terrorismi rahastamise ohtude eest krediidi- ja finantseerimisasutuste usaldusväarsust, terviklikkust ja stabiilsust ning usaldust finantssüsteemi vastu tervikuna.

Direktiiviga 2006/70/EÜ⁴ (rakendusdirektiiv) on ette nähtud kolmanda rahapesuvastase direktiivi rakendusmeetmed, mis käsitlevad mõistet riikliku taustaga isik ning kliendi suhtes

¹ ELT L 345, 8.12.2006, lk 1.

² FATF on G7 tippkohtumisel Pariisis 1989. aastal asutatud rahvusvaheline organ, keda peetakse maailmas juhtivaks asjatundjaks rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemisel.

³ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

⁴ ELT L 214, 4.8.2006, lk 29.

rakendatavate lihtsustatud hoolsusmeetmete ja harva või väga piiratud mahus teostatud finantstegevuse alusel tehtud erandite tehnilisi kriteeriumeid.

Rahaülekandeid käsitleva määrusega täiendatakse kõnealuseid meetmeid, tagades, et põhiteave raha ülekandva maksja kohta on viivitamata kättesaadav asjakohastele õiguskaitse- ja kohtuasutustele, mis aitaks neil tuvastada, uurida ja vastutusele võtta terroriste või teisi kurjategijaid ja saada jälile terroristide varadele.

Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega

Käesolev ettepanek on kooskõlas ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviks finantssüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta ning täiendab seda. Kõnealuse kahe õigusakti ühine eesmärk on vaadata läbi kehtiv rahapesu ja terrorismi rahastamise vastane ELi raamistik, et parandada selle tulemuslikkust, tagades samas vastavuse rahvusvahelistele standarditele.

Samuti on ettepanek kooskõlas ELi sisejulgeoleku strateegia⁵ eesmärkidega, milles on kindlaks määratud ELi julgeoleku kõige olulisemad väljakutsed järgmistel aastatel ja pandud aastateks 2011–2014 ette viis strateegilist eesmärki ja erimeedet, et muuta EL turvalisemaks. Need hõlmavad rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamist eelkõige ELi raamistiku ajakohastamise teel, et edendada juriidiliste isikute tegelikult kasusaavaid omanikke käsitleva teabe läbipaistvust.

Seoses andmekaitsega on isikuandmete töötlemise kavandatud täpsustused kooskõlas komisjoni hiljutises andmekaitsealases ettepanekus⁶ esitatud lähenemisviisiga.

Karistuste puhul on ettepaneku kohaselt kehtestatavad põhimõttepõhised miinimumeeskirjad halduskaristuste ja -meetmete tugevdamiseks kooskõlas komisjoni poliitikaga nagu on esitatud teatises „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris”⁷.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

Konsulterimine huvitatud isikutega

Komisjon võttis 2012. aasta aprillis vastu aruande direktiivi 2005/60/EÜ kohaldamise kohta ja võttis arvesse kõigi sidusrühmade seisukohti⁸. Kõnealuse aruande lisas on eelkõige keskendunud piiriülestele elektroonilistele ülekannetele ning konkreetsemalt kahele uuele nõudele, mis käsitlevad teabe esitamist tegeliku kasusaaja kohta elektrooniliste ülekannete puhul ja varade külmutamist tulenevalt ÜRO resolutsioonidest.

Komisjonile esitati ainult 4 vastust, milles sõnaselgelt osutati kõnealuse aruande lisale. Vastanute arvates tuleks konsulterida huvitatud isikutega kõigis riikides ja kõigil territooriumidel, mida mõjutab rahaülekandeid käsitlev määrus, ja tagada, et makseteenuste pakkujate suhtes kohaldatavad mis tahes täiendavad nõuded või kohustused oleksid proportsionaalsed ja lihtsasti järgitavad.

⁵ KOM(2010)673 (lõplik).

⁶ COM(2012) 10 final ja COM(2012) 11 final.

⁷ KOM(2010)716 (lõplik).

⁸ Komisjoni aruanne, sidusrühmade vastused ja tagasiside kokkuvõte on kättesaadavad aadressil http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

Euroopa komisjoni tellimisel väliskonsultantide poolt läbi viidud uuringu⁹ käigus konsulteeriti ulatuslikult huvitatud isikutega. See hõlmas 108 sidusrühma küsitlemist, sealhulgas telefoniintervjuusid ja asjakohase küsimustiku täimist.

Eksperdiarvamuste kasutamine

Komisjoni tellimusel viisid väliskonsultandid 2012. aastal läbi uuringu, et koguda andmeid rahaülekandeid käsitleva määruse kohaldamise ja sellega seotud probleemide kohta liikmesriikides¹⁰.

Uuringu põhjal on esitatud mitmeid soovitusi, sealhulgas:

- kehtestada makseteenuse pakkujate suhtes kohustus tagada, et elektrooniliste ülekannete puhul edastatakse ka kogu teave makse algataja ja saaja kohta;
- määrata kindlaks saajat käsitlev teave, mida tuleb kontrollida, ja see, kes seda peab tegema;
- kaaluda lihtsustatud korra kehtestamist piiriüleste elektrooniliste ülekannete suhtes, mille maht on kuni 1000 eurot, välja arvatud rahapesu või terrorismi rahastamise kahtluse korral;
- täiendavalt täpsustada makseteenuste pakkujate suhtes kohaldatavaid teavitamiskohustusi;
- sõnaselgelt keelata elektroonilise ülekande tegemine, kui see ei vasta ettenähtud nõuetele (teabe terviklikkus ja täpsus);
- saaja makseteenuse pakkuja peab rakendama tõhusad riskipõhised põhimõtted ja protseduurid, et määrata kindlaks asjakohased järeelmeetmed;
- võtta arvesse mõju andmekaitse seisukohast.

Mõju hindamine

Käesolevale ettepanekule on lisatud mõjuhindang, milles on kindlaks määratud ELi kehtiva rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase õigusraamistiku põhiprobleemid¹¹: i) ebakõlad õigusraamistiku ja hiljuti läbivaadatud rahvusvaheliste standardite vahel; ii) eeskirjade erinev tõlgendamine liikmesriikides ning iii) puudused ja lüngad seoses uute rahapesu ja terrorismi rahastamise ohtudega. See vähendab rahapesu ja terrorismi rahastamise korra tõhusust ning sellel on negatiivne majanduslik ja rahaline mõju, samuti negatiivne mõju mainele.

Mõju hindamisel analüüsiti järgmist kolme stsenaariumit:

- (1) alusstsenaarium, mille kohaselt komisjon meetmeid ei võta;
- (2) kohandamisstsenaarium, mille kohaselt tehakse rahaülekandeid käsitlevas määruses piiratud muudatused, et i) viia õigusakt kooskõlla läbivaadatud rahvusvaheliste standarditega või ii) tagada piisaval määral ühtsus siseriiklike eeskirjade vahel või iii) kõrvaldada kõige olulisemad puudused seoses uute esilekerkivate ohtudega ning
- (3) täieliku ühtlustamise stsenaarium, mis hõlmab suuri poliitilisi muudatusi ja täiendavat ühtlustamist, võttes samas arvesse ELi eripärasid.

⁹ Uuring on kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

¹⁰ *Ibidem.*

¹¹ Mõjuhindang on kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

Mõju hindamisel läbi viidud analüüs osutab, et teine stsenaarium on kõige sobivam, et viia rahaülekandeid käsitlev määrus kooskõlla läbivaadatud rahvusvaheliste standarditega, tagades samas siseriiklike eeskirjade piisaval tasemel ühtsuse ja nende rakendamise paindlikkuse.

Lisaks analüüsiti mõjuhindangus õigusakti ettepaneku mõju põhiõigustele. Kooskõlas põhiõiguste hartaga võetakse ettepaneku puhul arvesse isikuandmete kaitset (harta artikkel 8) seoses isikuandmete säilitamise ja edastamisega.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114.

Subsidiaarsus ja proportsionaalsus

Kõik sidusrühmad (eelkõige liikmesriigid ja makseteenuste sektor) on üksmeelel, et ettepaneku eesmärke ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada ELi meetmete abil.

Liikmesriikide poolt eraldi võetud koordineerimata meetmed piiriüleste rahaülekannete valdkonnas võivad märkimisväärselt mõjutada maksesüsteemide sujuvat toimimist ELi tasandil ning seega kahjustada siseturgu finantsteenuste valdkonnas (vt rahaülekandeid käsitleva määruse põhjendus 2).

Meetmete ulatuse kaudu tagab liit FATFi uue soovitus 16 ühtse ülevõtmise kogu ELis ning selle, et ei oleks diskrimineerimist liikmesriikides tehtavate riigisiseste maksete ja liikmesriikide vahel tehtavate piiriüleste maksete vahel.

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Seoses proportsionaalsuse põhimõttega võetakse vastavalt mõju hindamisel läbi viidud analüüsile ettepanekuga üle FATFi läbivaadatud soovitus 16 elektrooniliste ülekannete kohta ning kehtestatakse rahaülekannete jälgitavuse tagamiseks vajalikud miinimumnõuded, minemata samas kaugemale, kui on vajalik ettepaneku eesmärkide saavutamiseks.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei avalda mõju ELi eelarvele.

5. LISATEAVE

Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Kooskõlas FATFi uue soovitus 16 elektrooniliste ülekannete kohta ja sellele lisatud tõlgendava märkusega on kavandatud muudatuste eesmärk reguleerida valdkondi, kus on jätkuvalt probleeme seoses vähese läbipaistvusega.

Soovitakse edendada jälgitavust järgmiste peamiste nõuete kehtestamise teel:

- esitada teave maksja kohta;
- seoses määruse reguleerimisalaga täpsustada, et määruse sätteid kohaldatakse krediit- või deebetkaartide või mobiiltelefonide või muude digitaal- või IT-seadmete suhtes, kui neid kasutatakse raha ülekandmiseks isikult isikule. Lisaks täpsustada, et ELi-väliste rahaülekannete suhtes, mille maht on alla 1 000 euro, kohaldatakse lihtsustatud korda, mille kohaselt võib edastada maksjat ja saajat käsitlevat teavet

ilma seda kontrollimata (erandina võimalikest eranditest määruse (EÜ) nr 1781/2006 reguleerimisalast);

- seoses saaja makseteenuste pakkuja kohustustega kehtestada nõue kontrollida tegeliku kasusaaja isikusamasust (kui see ei ole juba varem kindlaks tehtud) maksete puhul, mis algatatakse väljaspool ELi ja mille maht on üle 1000 euro. Seoses saaja makseteenuse pakkujaga ja makseteenuse vahendajaga kehtestada kohustus näha ette riskipõhised protseduurid, mille kohaselt tehakse, lükatakse tagasi või peatatakse rahaülekanne, mille puhul ei esitata ettenähtud teavet, ja määrata kindlaks asjakohased järelmeetmed;
- seoses andmekaitsega viia andmete säilitamise nõuded kooskõlla FATFi standarditega vastavalt direktiiviga [xxxx/yyyy] ette nähtud uuele korrale;
- seoses karistustega tugevdada pädevate asutuste volitusi seoses karistuste kohaldamisega ning kehtestada nõue koordineerida meetmeid piiriülestel juhtudel, nõue avaldada rikkumiste eest määratud karistused ja nõue näha ette tõhusad mehhanismid, et soodustada kõnealuse määruse sätete rikkumisest teatamist.

Euroopa Majanduspiirkond

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse Euroopa Majanduspiirkonnaga seotud küsimust, mistõttu tuleks seda laiendada ka Euroopa Majanduspiirkonnale.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

raha ülekandmisel edastatava teabe kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,¹
võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,²
olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,³
tegutsedes seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Musta raha vood võivad rahaülekannete kaudu kahjustada rahandussektori stabiilsust ja mainet ning ohustada siseturgu. Terrorism raputab meie ühiskonna alustalasid. Kurjategijate ja nende kaasosaliste püüded kas varjata kuritegelikul teel saadud tulu päritolu või teha rahaülekandeid terrorismi rahastamiseks võivad tõsiselt ohustada rahaülekannete süsteemi usaldusväarsust, terviklikkust ja stabiilsust ning vähendada usaldust finantssüsteemi suhtes üldiselt.
- (2) Kui liidu tasandil ei võeta teatavaid koordineerimismeetmeid, võivad rahapesu ja terrorismi rahastamisega tegelejad üritada oma kuritegeliku tegevuse hõlbustamiseks ära kasutada integreeritud finantspiirkonnaga kaasnevat kapitali liikumise vabadust. Ulatust silmas pidades peaksid liidu meetmed tagama, et rahapesuvastase töökonna (FATF) soovitus 16 (elektrooniliste ülekannete kohta), mis võeti vastu 2012. aasta veebruaris, võetakse ühtselt üle kogu liidus ning eelkõige selle, et ei oleks diskrimineerimist liikmesriikides tehtavate riigisiseste maksete ja liikmesriikide vahel tehtavate piiriüleste maksete vahel. Liikmesriikide poolt eraldi võetud koordineerimata meetmed piiriüleste rahaülekannete valdkonnas võivad märkimisväärselt mõjutada maksesüsteemide sujuvat toimimist liidu tasandil ning seega kahjustada siseturgu finantsteenuste valdkonnas.
- (3) Liidu 17. juuli 2008. aasta terrorismi rahastamise vastase muudetud strateegia⁴ kohaselt tuleb jätkuvalt teha jõupingutusi, et hoida ära terrorismi rahastamist ning terrorismis kahtlustatavate poolt oma rahaliste vahendite kasutamist. Tunnustatakse, et

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

³ ELT C , , lk .

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st11/st11778-re01.en08.pdf>

FATF üritab pidevalt parandada oma soovitusi ja kujundada ühist arusaama sellest, kuidas neid tuleks rakendada. Liidu muudetud strateegias märgitakse, et rakendamist kõikide FATF liikmete ja FATF-tüüpi piirkondlike organite liikmete poolt hinnatakse korrapäraselt ning et seepärast on oluline tagada liikmesriikide ühine lähenemisviis rakendamisele.

- (4) Selleks et ära hoida terrorismi rahastamist, on võetud meetmeid, mille eesmärk on teatavate isikute, rühmituste ja üksuste rahaliste vahendite ja finantsallikate külmutamine, kaasa arvatud nõukogu 27. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks⁵ ja nõukogu 27. mai 2002. aasta määrus (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud⁶. Samal eesmärgil on võetud meetmeid finantsüsteemi kaitsmiseks selle eest, et rahalisi vahendeid ja finantsallikaid kaasatakse terroristlikel eesmärkidel. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv [xxxx/yyyy] finantsüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta⁷ hõlmab mitmeid selliseid meetmeid. Need meetmed ei takista siiski täielikult terroristide ja teiste kurjategijate juurdepääsu maksesüsteemidele oma rahaliste vahendite liigutamiseks.
- (5) Selleks et edendada ühtset lähenemisviisi rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemise alal rahvusvahelisel tasandil, tuleks edasiste liidu meetmete puhul võtta arvesse sellel tasandil toimunud arengut, nimelt FATFi poolt 2012. aastal vastu võetud rahvusvahelisi standardeid, mis käsitlevad rahapesu ning terrorismi rahastamise ja tuumarelvade leviku tõkestamist, ning eelkõige soovitusi 16 ja läbivaadatud tõlgendavat märkust selle rakendamise kohta.
- (6) Rahaülekannete täielik jälgitavus võib olla eriti oluline ja väärtuslik vahend rahapesu või terrorismi rahastamise ärahoidmiseks, uurimiseks ja tuvastamiseks. Seepärast on asjakohane teabe edastamise tagamiseks kogu makseahelas kehtestada kord, mille kohaselt peavad makseteenuse pakkujad raha ülekandmisel edastama teabe maksja ja saaja kohta.
- (7) Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse ilma, et see piiraks selliste siseriiklike õigusaktide kohaldamist, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁸. Näiteks ei tohiks käesoleva määruse kohaselt kogutavaid isikuandmeid täiendavalt töödelda viisil, mis ei ole kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ. Eelkõige peaks olema rangelt keelatud isikuandmete täiendav töötlemine ärilistel eesmärkidel. Võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu käsitavad olulise avaliku huvina kõik liikmesriigid. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks isikuandmete edastamist kolmandale riigile, kes ei taga piisavat kaitset direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 tähenduses, lubada vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 26 punktile d.
- (8) Käesoleva määruse reguleerimisalasse ei kuulu isikud, kes ainult teisendavad paber kandjal dokumente elektroonilisteks andmeteks ja tegutsevad makseteenuse pakkujaga sõlmitud lepingu alusel; sama kohaldatakse ka füüsilise või juriidilise isiku

⁵ EÜT L 344, 28.12.2001, lk 70.

⁶ EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9.

⁷ ELT L ..., ..., lk ...

⁸ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

suhtes, kes pakub makseteenuse pakkujatele vaid sõnumi- või muid tugisüsteeme raha ülekandmiseks või kriiring- ja arveldussüsteeme.

- (9) On asjakohane jätta käesoleva määruse reguleerimisalast välja rahaülekanded, mille puhul rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud risk on väiksem. Selline väljajätmine peaks hõlmama krediit- või deebetkaarte, mobiiltelefone või muid digitaal- või IT-seadmeid, sularaha väljavõtmist sularahaautomaadist, maksude, trahvide või muude tasude tasumist ning rahaülekandeid, mille puhul nii maksja kui ka saaja on enda nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad. Siseriiklike maksesüsteemide eriomaduste kajastamiseks peaks liikmesriikidel olema õigus vabastada elektroonilised žiromaksed, tingimusel et rahaülekannet on alati võimalik jälgida tagasi kuni maksjani. Erandit ei tohiks siiski kohaldada juhul, kui krediit- või deebetkaarte, mobiiltelefone või muid digitaalseadmeid või ettemaksuga või järelmaksuga IT-seadmeid kasutatakse isikutevahelise rahaülekande tegemiseks.
- (10) Et mitte piirata maksesüsteemide tõhusust, tuleks teha vahet kontoga seotud ja kontoga mitteseotud ülekannete kontrollinõuete vahel. Selleks et vähendada ohtu, et väikeste rahaülekannetega seotud potentsiaalse terroriohu vältimiseks kehtestatud liiga rangete identifitseerimisnõuete tõttu hakatakse tegema ebaseaduslikke tehinguid, tuleks kontoga mitteseotud ülekannete puhul maksjat käsitleva teabe õigsuse kontrollimise kohustust kohaldada ainult üksikute rahaülekannete suhtes, mille maht on üle 1 000 euro. Kontoga seotud ülekannete puhul ei peaks nõudma makseteenuse pakkujalt maksjaga seotud teabe kontrollimist iga rahaülekande puhul, kui direktiivi [xxxx/yyyy] kohased kohustused on täidetud.
- (11) Võttes arvesse liidu makseteenustealaseid õigusakte (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses,⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EÜ) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded,¹⁰ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul¹¹) on piisav näha ette maksjat käsitleva lihtsustatud teabe edastamine raha ülekandmisel liidus.
- (12) Selleks et rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlemise eest vastutavad kolmandate riikide ametiasutused saaksid teha kindlaks nendeks eesmärkideks kasutatud rahaliste vahendite päritolu, tuleks liidust väljapoole tehtavate rahaülekannete puhul edastada täielik teave maksja ja saaja kohta. Kõnealustele ametiasutustele tuleks võimaldada juurdepääs maksjaga seotud täielikule teabele ainult rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmise, uurimise ja tuvastamise eesmärgil.
- (13) Selleks et rahaülekandeid saaks ühelt maksjalt mitmele saajale teha odavalt liidust väljapoole tehtavaid üksikülekandeid sisaldava maksejuhiste kogumiga, peaks selliste üksikülekannete puhul piisama ainult maksja kontonumbrist või kordumatust tehingutunnusest, tingimusel et täielik teave maksja ja saaja kohta on esitatud maksejuhiste kogumis.
- (14) Raha ülekandmisel maksja ja saaja kohta nõutava teabe edastamise kontrollimiseks ja kahtlaste tehingute tuvastamiseks peaksid saaja makseteenuse pakkujal ja makseteenuse vahendajal olema tõhusad protseduurid maksjaga ja saajaga seotud teabe puudumise kindlakstegemiseks.

⁹ ELT L 266, 9.10.2009, lk 11.

¹⁰ ELT L 94, 30.3.2012, lk 22.

¹¹ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

- (15) Kuna anonüümsed ülekanded kujutavad endast potentsiaalset terrorismi rahastamise ohtu, tuleks ette näha, et makseteenuse pakkuja peab hankima teavet maksja ja saaja kohta. Kooskõlas FATFi välja töötatud riskipõhise lähenemisviisiga on asjakohane määrata kindlaks suurema ja väiksema riskiga valdkonnad, et võtta paremini arvesse rahapesu ja terrorismi rahastamise riske. Seega peaks saaja makseteenuse pakkuja ja makseteenuse vahendaja kehtestama riskipõhised protseduurid, mille kohaldatakse juhul, kui raha ülekandmisel ei edastada nõutavat teavet maksja ja saaja kohta, ja mille kohaselt otsustatakse, kas kõnealune rahaülekanne teha, tagasi lükata või peatada ning milliseid asjakohaseid järelmeetmeid võtta. Kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, tuleks vastavalt direktiivile [xxxx/yyyy] kohaldada tugevdatud hooldusmeetmeid seoses kõnealuse makseteenuse pakkuja ja kliendi vaheliste korrespondentpangandussuhetega.
- (16) Saaja makseteenuse pakkuja ja makseteenuse vahendaja peaksid olema eriti valvsad ja hindama riske, kui nad saavad teada, et teave maksja ja saaja kohta puudub või ei ole täielik, ning teatama kahtlastest tehingutest pädevatele asutustele vastavalt direktiivis [xxxx/yyyy] ja siseriiklikes rakendusmeetmetes sätestatud teatamiskohustusele.
- (17) Sätteid, mis käsitlevad rahaülekandeid, mille puhul teave maksja või saaja kohta puudub või ei ole täielik, kohaldatakse, ilma et see piiraks makseteenuse pakkujate ja makseteenuste vahendajate kohustust peatada ja/või tagasi lükata rahaülekanded, mis lähevad vastuollu tsiviil-, haldus- või kriminaalõiguse sätetega.
- (18) Kuni eemaldatakse tehnilised piirangud, mis võivad takistada makseteenuse vahendajal täita kohustust edastada kogu teave, mis on saadud maksja kohta, peaksid makseteenuse vahendajad selle teabe säilitama. Sellised tehnilised piirangud tuleks eemaldada kohe pärast maksesüsteemide ajakohastamist.
- (19) Kuna uurimise käigus ei pruugi olla võimalik tuvastada vajalikke andmeid või asjaomaseid isikuid enne mitmeid kuid või isegi aastaid pärast algset rahaülekannet ning selleks, et uurimise käigus oleks võimalik pääseda ligi olulistele tõenditele, tuleb ette näha, et makseteenuse pakkujad säilitavad teabe maksja ja saaja kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmise, uurimise ja tuvastamise eesmärgil. Andmete säilitamise periood peaks olema piiratud.
- (20) Selleks et terrorismivastase võitluse raames saaks kiiresti võtta meetmeid, peaksid makseteenuse pakkujad kiiresti vastama nende asukohaliikmesriigis asuvate rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlemisega tegelevate ametiasutuste teabenõuetele maksja kohta.
- (21) Päevade arv, mille jooksul tuleb vastata teabenõudele maksja kohta, määratakse kindlaks maksja makseteenuse pakkuja liikmesriigis ette nähtud tööpäevade arvu põhjal.
- (22) Selleks et parandada käesoleva määruse nõuete täitmist ning vastavalt komisjoni 9. detsembri 2010. aasta teatisele „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris”,¹² tuleks suurendada pädevate asutuste volitusi rakendada järelevalvemeetmeid ja määrata karistusi. Võttes arvesse rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitluse tähtsust, tuleks ette näha halduskaristused ning liikmesriigid peaksid sätestama tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused. Liikmesriigid peaksid sellest teavitama komisjoni, samuti Euroopa järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „EBA”), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1093/2010 (millega asutatakse

¹² KOM(2010)716 (lõplik).

Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ); Euroopa järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „EIOPA”), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ); ja Euroopa järelevalveasutust (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „ESMA”), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1095/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ).

- (23) Selleks et tagada käesoleva määruse artikli XXX rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes¹³.
- (24) Mitmed liidust väljaspool asuvad riigid ja territooriumid moodustavad rahaliidu mõne liikmesriigiga või on osa mõne liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud liiduga selle liikmesriigi kaudu rahanduslase lepingu ja neil on makseteenuse pakkujad, kes osalevad otseselt või kaudselt asjaomase liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis. Selleks et vältida olulist negatiivset mõju nende riikide või territooriumide majandusele, mis tuleneb käesoleva määruse kohaldamisest asjaomaste liikmesriikide ja kõnealuste riikide või territooriumide vaheliste rahaülekannete suhtes, on asjakohane näha ette võimalus käsitada selliseid rahaülekandeid asjaomaste liikmesriikide siseste rahaülekannetena.
- (25) Pidades silmas muudatusi, mida tuleb teha 15. novembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1781/2006 raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta, tuleks kõnealune määrus selguse huvides kehtetuks tunnistada.
- (26) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva määruse eesmärke piisavalt saavutada ning tegevuse ulatuse või toime tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.
- (27) Käesolevas määruses järgitakse põhiõigusi ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaseid põhimõtteid, eelkõige õigust era- ja pereelu puutumatusse (artikkel 7), õigust isikuandmete kaitsele (artikkel 8) ja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtumõistmisele (artikkel 47) ning *ne bis in idem* põhimõtet.
- (28) Rahapesu ja terrorismi rahastamise uue raamistiku sujuva rakendamise tagamiseks on asjakohane, et käesoleva määruse kohaldamise algus langeks kokku direktiivi [xxxx/yyyy] ülevõtmise tähtpäevaga;

¹³ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, MÕISTED JA REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega nähakse ette eeskirjad, mis käsitlevad raha ülekandmisel edastatavat teavet maksja ja saaja kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmise, tuvastamise ja uurimise eesmärkidel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „terrorismi rahastamine” – terrorismi rahastamine direktiivi [xxxx/yyyy] artikli 1 lõikes 4 määratletud tähenduses;
- (2) „rahapesu” – direktiivi [xxxx/yyyy] artikli 1 lõigete 2 või 3 kohane rahapesuga seotud tegevus;
- (3) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kes teeb oma kontolt rahaülekande või annab korralduse rahaülekande tegemiseks;
- (4) „saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema ülekantava raha saaja;
- (5) „makseteenuse pakkuja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kutsetegevuse käigus pakub rahaülekande teenust;
- (6) „makseteenuse vahendaja” – makseteenuse pakkuja, kes ei ole ei maksja ega saaja makseteenuse pakkuja ning kes maksja või saaja makseteenuse pakkuja või teise makseteenuse vahendaja nimel võtab vastu ja edastab rahaülekande;
- (7) „raha ülekandmine” – tehing, mille maksja teostab elektrooniliselt makseteenuse pakkuja kaasabil, et saaja saaks makseteenuse pakkuja kaudu juurdepääsu rahalistele vahenditele, sõltumata sellest, kas maksja ja saaja on üks ja sama isik;
- (8) „maksejuhiste kogumi edastamine” – mitme sellise iseseisva rahaülekande kogum, mis on edastamiseks kokku kogutud;
- (9) „kordumatu tehingutunnus” – makseteenuse pakkuja määratud tähtede, numbrite või sümbolite selline kombinatsioon vastavalt tehingu tegemiseks kasutatud makse- ja arveldussüsteemi või teavitussüsteemi protokollile, mis võimaldab tehingut jälgida maksjani ja saajani;
- (10) „isikutevaheline” rahaülekanne – kahe füüsilise isiku vaheline tehing.

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete suhtes, mille on teinud või vastu võtnud liidus asutatud makseteenuse pakkuja.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes, mida tehakse krediit- või deebetkaardi, mobiiltelefoni või muu digitaal- või IT-seadme abil, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) kaarti või seadet kasutatakse kauba või teenuste eest maksmiseks;
 - (b) kõigi tehingust tulenevate ülekannetega edastatakse kõnealuse kaardi või seadme number.

Käesolevat määrust ei kohaldata siiski juhul, kui krediit- või deebetkaarte, mobiiltelefone või muid digitaal- või IT-seadmeid kasutatakse isikutevahelise rahaülekande tegemiseks.
3. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes:
 - (a) mille puhul võtab maksja raha välja oma kontolt;
 - (b) mille puhul raha kantakse üle ametiasutustele maksude, trahvide ja muude tasude tasumiseks liikmesriigi siseselt;
 - (c) mille puhul nii maksja kui ka saaja on oma nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad.

II PEATÜKK

MAKSETEENUSE PAKKIJATE KOHUSTUSED

1. JAGU

MAKSJA MAKSETEENUSE PAKKUJA KOHUSTUSED

Artikkel 4

Raha ülekandmisel edastatav teave

1. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et raha ülekandmisel edastatakse maksja kohta järgmine teave:
 - (a) maksja nimi;
 - (b) maksja kontonumber, kui sellist kontot kasutatakse rahaülekande töötlemiseks, või kordumatu tehingutunnus, kui sellel eesmärgil sellist kontot ei kasutata;
 - (c) maksja aadress või isikukood või kliendinumber või sünniaeg ja -koht.

2. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et raha ülekandmisel edastatakse saaja kohta järgmine teave:
 - (a) saaja nimi; ning
 - (b) saaja kontonumber, kui sellist kontot kasutatakse tehingu töötlemiseks, või kordumatu tehingutunnus, kui sellel eesmärgil sellist kontot ei kasutata.
3. Enne raha ülekandmist kontrollib maksja makseteenuse pakkuja lõikes 1 osutatud teabe täpsust usaldusväärsest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal.
4. Kui raha kantakse üle maksja kontolt, loetakse lõikes 3 osutatud kontroll teostatuks järgmistel juhtudel:
 - (a) kui maksja isikusamasust on kontrollitud seoses konto avamisega vastavalt direktiivi [xxxx/yyyy] artiklile 11 ja kõnealuse kontrolli käigus saadud teavet säilitatakse vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 39;
või
 - (b) kui maksja suhtes kohaldatakse direktiivi [xxxx/yyyy] artikli 12 lõiget 5.
5. Kui rahaülekannet ei tehta kontolt, ei pea maksja makseteenuse pakkuja erandina lõikest 3 kontrollima lõikes 1 osutatud teavet, kui summa ei ületa 1 000 eurot ja kui rahaülekanne ei näi olevat seotud muu rahaülekandega, mis koos kõnealuse rahaülekandega on suurem kui 1 000 eurot.

Artikkel 5

Raha ülekandmine liidus

1. Kui nii maksja kui ka saaja makseteenuse pakkuja(d) on asutatud liidus, edastatakse erandina artikli 4 lõigetest 1 ja 2 raha ülekandmisel ainult maksja kontonumber või kordumatu tehingutunnus.
2. Olenemata lõikest 1 teeb maksja makseteenuse pakkuja saaja makseteenuse pakkuja või makseteenuse vahendaja taotlusel vastavalt artiklile 4 kättesaadavaks teabe maksja või saaja kohta kolme tööpäeva jooksul pärast kõnealuse taotluse saamist.

Artikkel 6

Raha ülekandmine väljapoole liitu

1. Üksikmaksja maksejuhiste kogumi edastamise puhul, kui saajate makseteenuse pakkujad on asutatud väljaspool liitu, ei kohaldata artikli 4 lõikeid 1 ja 2 kogumisse koondatud üksikmakse suhtes, tingimusel et maksejuhiste kogum sisaldab kõnealuse artikli kohast teavet ja et üksikülekanded kannavad maksja kontonumbrit või kordumatut tehingutunnust.
2. Kui saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, edastatakse erandina artikli 4 lõigetest 1 ja 2 raha ülekandmisel summas kuni 1 000 eurot ainult järgmine teave:
 - (a) maksja nimi;
 - (b) saaja nimi;

(c) nii maksja kui ka saaja kontonumber või kordumatu tehingutunnus.

Kõnealust teavet ei pea kontrollima, välja arvatud juhul, kui on rahapesu või terrorismi rahastamise kahtlus.

2. JAGU

SAAJA MAKSETEENUSE PAKKUJA KOHUSTUSED

Artikkel 7

Maksjat ja saajat käsitleva teabe puudumise tuvastamine

1. Saaja makseteenuse pakkuja teeb kindlaks, kas raha ülekandmiseks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi väljad seoses maksjat ja saajat käsitleva teabega on täidetud selles teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.
2. Saaja makseteenuse pakkujal on tõhusad protseduurid, et teha kindlaks järgneva teabe puudumine maksja ja saaja kohta:
 - (a) artikli 5 kohane teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud liidus;
 - (b) artikli 4 lõigete 1 ja 2 kohane teave maksja ja saaja kohta või vajaduse korral artikli 14 kohane teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu ning
 - (c) artikli 4 lõigete 1 ja 2 kohane teave seoses maksejuhiste kogumiga, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.
3. Raha ülekandmisel summas üle 1 000 euro, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, kontrollib saaja makseteenuse pakkuja saaja isikusamasust, kui seda ei ole juba varem tehtud.
4. Raha ülekandmisel summas kuni 1 000 eurot, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, ei pea saaja makseteenuse pakkuja kontrollima saajaga seotud teavet, välja arvatud juhul, kui on rahapesu või terrorismi rahastamise kahtlus.

Artikkel 8

Rahaülekanne, mille puhul teave maksja ja saaja kohta puudub või ei ole täielik

1. Maksja makseteenuse pakkuja näeb ette tõhusad riskipõhised protseduurid, et määrata kindlaks millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja ja saaja kohta puudub, ja asjakohased järelmeetmed.

Kui saaja makseteenuse pakkuja teeb rahaülekannde saamisel kindlaks, et artikli 4 lõigete 1 ja 2, artikli 5 lõike 1 ja artikli 6 kohane teave maksja ja saaja kohta puudub või ei ole täielik, lükkab ta ülekannde tagasi või nõuab täielikku teavet maksja ja saaja kohta.
2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole pidevalt suuteline esitama nõutud teavet maksja kohta, võtab saaja makseteenuse pakkuja meetmeid, mis võivad esialgu hõlmata

hoiatuste andmist ja tähtaegade seadmist, enne kui lükatakse tagasi mis tahes tulevased rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või otsustatakse piirata ärisuhteid selle makseteenuse pakkujaga või need lõpetada.

Saaja makseteenuse pakkuja teavitab sellest asjaolust rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitluse eest vastutavaid ametiasutusi.

Artikkel 9

Hindamine ja teatamine

Hinnates seda, kas rahaülekanne või mis tahes sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleks teatada rahapesu andmebüroole, võtab saaja makseteenuse pakkuja arvesse puuduvat või mittetäielikku teavet maksja ja saaja kohta.

3. JAGU

MAKSETEENUSE VAHENDAJATE KOHUSTUSED

Artikkel 10

Ülekandega edastatava teabe säilitamine maksja ja saaja kohta

Makseteenuse vahendaja tagab, et maksja ja saaja kohta saadud teave, mis edastatakse raha ülekandmisel, säilitatakse koos maksega.

Artikkel 11

Maksjat ja saajat käsitleva teabe puudumise tuvastamine

1. Makseteenuse vahendaja teeb kindlaks, kas raha ülekandmiseks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi väljad seoses maksjat ja saajat käsitleva teabega on täidetud selles teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.
2. Makseteenuse vahendajal on tõhusad protseduurid, et teha kindlaks järgneva teabe puudumine maksja ja saaja kohta:
 - (a) artikli 5 kohane teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud liidus;
 - (b) artikli 4 lõigete 1 ja 2 kohane teave maksja ja saaja kohta või vajaduse korral artikli 14 kohane teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu ning
 - (c) artikli 4 lõigete 1 ja 2 kohane teave seoses maksejuhiste kogumiga, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.

Artikkel 12

Rahaülekanne, mille puhul teave maksja ja saaja kohta puudub või ei ole täielik

1. Makseteenuse vahendaja näeb ette tõhusad riskipõhised protseduurid, et määrata kindlaks millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja ja saaja kohta puudub, ja asjakohased järelmeetmed.

Kui makseteenuse vahendaja teeb rahaülekanne saamisel kindlaks, et artikli 4 lõigete 1 ja 2, artikli 5 lõike 1 ja artikli 6 kohane teave maksja ja saaja kohta puudub või ei ole täielik, lükkab ta ülekanne tagasi või nõuab täielikku teavet maksja ja saaja kohta.

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole pidevalt suuteline esitama nõutud teavet maksja kohta, võtab makseteenuse vahendaja meetmeid, mis võivad esialgu hõlmata hoiatuste andmist ja tähtaegade seadmist, enne kui lükatakse tagasi mis tahes tulevased rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või otsustatakse piirata ärisuhteid selle makseteenuse pakkujaga või need lõpetada.

Makseteenuse vahendaja teavitab sellest asjaolust rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitluse eest vastutavaid ametiasutusi.

Artikkel 13

Hindamine ja teatamine

Hinnates seda, kas rahaülekanne või mis tahes sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleks teatada rahapesu andmehüroole, võtab makseteenuse vahendaja arvesse puuduvat või mittetäielikku teavet maksja ja saaja kohta.

Artikkel 14

Tehnilised piirangud

1. Käeolevat artiklit kohaldatakse juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu ja makseteenuse vahendaja asub liidus.
2. Välja arvatud juhul, kui makseteenuse vahendaja tuvastab rahaülekanne saamisel, et käesoleva määruse kohane teave maksja kohta puudub või ei ole täielik, võib ta rahaülekannete edastamisel saaja makseteenuse pakkujale kasutada tehniliste piirangutega maksesüsteemi, mis hoiab ära maksja kohta teabe edastamise koos rahaülekandega.
3. Kui makseteenuse vahendaja tuvastab rahaülekanne saamisel, et käesoleva määruse kohane teave maksja kohta puudub või ei ole täielik, kasutab ta tehniliste piirangutega süsteemi ainult juhul, kui ta saab teavitada sellest asjaolust saaja makseteenuse pakkujalt kas teavitus- või maksesüsteemi abil või muu protseduuri kaudu, tingimusel et teabe edastamise viisi suhtes on mõlemad makseteenuse pakkujad heakskiidu andnud või omavahel kokku leppinud.
4. Kui makseteenuse vahendaja kasutab tehniliste piirangutega maksesüsteemi, peab makseteenuse vahendaja tegema saaja makseteenuse pakkuja taotlusel kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest kõnealuse makseteenuse pakkujale kättesaadavaks kogu teabe, mis on saadud maksja kohta, sõltumata sellest, kas teave on täielik või mitte.

III PEATÜKK

KOOSTÖÖ JA ANDMETE SÄILITAMINE

Artikkel 15

Koostöökohustused

Kooskõlas oma asukohaliikmesriigi siseriiklikus õiguses kehtestatud menetlusnõuetega vastavad makseteenuse pakkujad täielikult ja viivitamata liikmesriigis rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse eest vastutavate ametiasutuste järelepärimistele käesoleva määrusega nõutud teabe kohta.

Artikkel 16

Teabe säilitamine

Maksja makseteenuse pakkuja ja saaja makseteenuse pakkuja säilitavad artiklites 4, 5, 6 ja 7 osutatud teabe viis aastat. Artikli 14 lõigetes 2 ja 3 osutatud juhtudel peab makseteenuse vahendaja säilitama kogu saadud teabe viis aastat. Pärast selle ajavahemiku lõppu tuleb isikuandmed kustutada, kui ei ole teisiti ette nähtud siseriiklike õigusaktidega, millega määratakse kindlaks, millistel asjaoludel võivad makseteenuse pakkujad andmeid jätkuvalt säilitada või peavad seda tegema. Liikmesriigid võivad lubada või näha ette, et teavet säilitatakse jätkuvalt ainult juhul, kui see on vajalik rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks, tuvastamiseks või uurimiseks. Maksimaalne säilitamisperiood pärast rahaülekande tegemist on kümme aastat.

IV PEATÜKK

KARISTUSED JA SEIRE

Artikkel 17

Karistused

1. Liikmesriigid sätestavad eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise eest kohaldatavate haldusmeetmete ja -karistuste kohta ning võtavad nende rakendamise tagamiseks kõik vajalikud meetmed. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatakse kohustusi, võib rikkumise korral kohaldada karistusi juhtorgani liikmete suhtes ning kõigi teiste üksikisikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt vastutavad rikkumise eest.
3. Liikmesriigid esitavad lõikes 1 osutatud eeskirjad komisjonile ning EBA, EIOPA ja ESMA ühiskomiteele [24 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist]. Nad teatavad viivitamata komisjonile ning EBA, EIOPA ja ESMA ühiskomiteele kõnealuste eeskirjade mis tahes hilisematest muudatustest.

4. Pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Karistuste kehtestamise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et kõnealused karistused või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

Artikkel 18

Erisätted

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse järgmise rikkumiste suhtes:
 - (a) nõutava teabe korduv edastamata jätmine maksja ja saaja kohta, mille puhul rikutakse artikleid 4, 5 ja 6;
 - (b) makseteenuse pakkuja kohustuste oluline täitmatajätmise seoses andmete säilitamisega vastavalt artiklile 16;
 - (c) makseteenuse pakkuja kohustuste oluline täitmatajätmise seoses tõhusate riskipõhiste põhimõtete ja protseduuride kehtestamisega vastavalt artiklitele 8 ja 12.
2. Lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad haldusmeetmed ja -karistused, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:
 - (a) avalik teadaanne, milles on märgitud füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
 - (b) korraldus, millega nõutakse, et füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
 - (c) makseteenuse pakkuja puhul tegevusloa tühistamine;
 - (d) ajutine keeld makseteenuse pakkuja juhtorgani liikme või mis tahes muu füüsilise isiku suhtes, kes vastutab rikkumise eest, täita makseteenuse pakkuja juures mis tahes funktsioone;
 - (e) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % kõnealuse juriidilise isiku aastasest kogukäibest eelmisel majandusaastal; kui juriidiline isik on emaettevõtja tüdarettevõtja, on asjaomane aasta kogukäive selline aasta kogukäive, mis tuleneb kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud aastaaruandest eelmisel majandusaastal;
 - (f) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, kus euro ei ole ametlik vääring, vastav summa omavääringus käesoleva määruse jõustumise kuupäeva seisuga;
 - (g) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusena, kui kõnealust kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

Artikkel 19

Karistuste avaldamine

Artiklis 17 ja artikli 18 lõikes 1 osutatud juhtudel kehtestatud halduskaristused ja -meetmed avaldatakse põhjendamatu viivitusega, esitades rikkumise liigi ja laadi ning rikkumise eest

vastutava isiku andmed, välja arvatud juhul, kui selle teabe avaldamine ohustaks tõsiselt finantsturgude stabiilsust.

Kui avaldamine põhjustaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju, avaldavad pädevad asutused karistused anonüümselt.

Artikkel 20

Karistuste kohaldamine pädevate asutuste poolt

Halduskaristuste või -meetmete liigi ja rahaliste halduskaristuste suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas järgmist:

- (a) rikkumise raskus ja kestus;
- (b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- (c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, mida näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek;
- (d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks määrata;
- (e) kolmandate isikute kahju, mis tulenes rikkumisest, kui seda on võimalik kindlaks määrata;
- (f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- (g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

Artikkel 21

Rikkumistest teatamine

1. Liikmesriigid kehtestavad tõhusad mehhanismid, et soodustada pädevate asutuste teavitamist käesoleva määruse sätete rikkumistest.
2. Lõikes 1 osutatud mehhanismid hõlmavad vähemalt järgmist:
 - (a) rikkumisteade vastuvõtmise erimenetlused ja nende järelkontroll;
 - (b) võimalikest või tegelikest rikkumistest teatavate isikute asjakohane kaitse;
 - (c) selliste isikuandmete kaitse, mis hõlmab nii isikut, kes teatab rikkumisest, kui ka füüsilist isikut, kes on väidetavalt vastutav rikkumise toimepanemise eest, kooskõlas direktiivis 95/46/EÜ sätestatud põhimõtetega.
3. Makseteenuse pakkujad kehtestavad asjakohased protseduurid, mille kohaselt saavad töötajad teatada rikkumistest ettevõttesiseselt erikanali kaudu.

Artikkel 22

Seire

Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused teostavad tõhusalt seiret ja võtavad käesoleva määruse nõuete täitmise tagamiseks vajalikke meetmeid.

V PEATÜKK

RAKENDAMISVOLITUSED

Artikkel 23

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise komitee (edaspidi „komitee”). Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Kui on viidatud käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

VI PEATÜKK

ERANDID

Artikkel 24

Lepingud aluslepingu artiklis 355 osutatud territooriumide või riikidega

1. Komisjon võib anda liikmesriigile loa sõlmida asutamislepingu artiklis 355 osutatud riigi või territooriumiga, mis ei moodusta osa liidu territooriumist, lepinguid, millega nähakse ette erandid käesolevast määrusest, et selle riigi või territooriumi ja asjaomase liikmesriigi vahelisi rahaülekandeid saaks käsitleda liikmesriigisiseste rahaülekannetena.

Sellised lepingute sõlmimine on lubatud ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) asjaomane riik või territoorium moodustab rahaliidu asjaomase liikmesriigiga, on osa selle liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud liiduga mõne liikmesriigi kaudu rahandusalse lepingu;
 - (b) makseteenuse pakkujad asjaomases riigis või territooriumil osalevad otseselt või kaudselt selle liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis ning
 - (c) asjaomane riik või territoorium nõuab, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad makseteenuse pakkujad kohaldaksid eeskirju, mis on samaväärsed käesoleva määruse kohaste eeskirjadega.
2. Kui liikmesriik soovib sõlmida lõikes 1 osutatud kokkuleppe, saadab ta komisjonile avalduse koos kogu vajaliku teabega.

Alates sellest, kui komisjon on liikmesriigi avalduse kätte saanud, käsitatakse rahaülekandeid liikmesriigi ja asjaomase riigi või territooriumi vahel ajutiselt kõnealuse liikmesriigi siseste rahaülekannetena, kuni võetakse vastu otsus vastavalt käesolevas artiklis sätestatud menetlusele.

Kui komisjon arvab, et tal ei ole kogu vajalikku teavet, võtab ta kahe kuu jooksul alates avalduse kättesaamisest ühendust asjaomase liikmesriigiga ja täpsustab, millist lisateavet veel vaja on.

Kui komisjonil on olemas kogu teave, mida ta peab taotluse hindamisel vajalikuks, teavitab ta taotluse esitanud liikmesriiki vastavalt ühe kuu jooksul ja edastab taotluse teistele liikmesriikidele.

3. Kolme kuu jooksul alates lõike 2 neljandas lõigus osutatud teavitamisest teeb komisjon vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud menetlusele otsuse, kas lubada asjaomasel liikmesriigil sõlmida käesoleva artikli lõikes 1 osutatud leping.

Igal juhul võetakse esimeses lõigus osutatud otsus vastu 18 kuu jooksul alates sellest, kui komisjon avalduse kätte sai.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 25

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1781/2006 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 26

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [*direktiivi xxxx/yyyy ülevõtmise kuupäev*].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourgis,

Euroopa Parlamendi nimel
president

nõukogu nimel
eesistuja

LISA

Artiklis 25 osutatud vastavustabel.

Määrus (EÜ) nr 1781/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikli 4 lõige 1
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 16
Artikkel 12	Artikkel 10
	Artikkel 11
	Artikkel 12
	Artikkel 13
Artikkel 13	Artikkel 14
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artiklid 17 kuni 22
Artikkel 16	Artikkel 23
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	-
Artikkel 19	-
	Artikkel 25
Artikkel 20	Artikkel 26

